

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

den ene af to eller flere nedsættelsesberettede, boende i samme lejlighed, er afgået ved døden.

Dette krav om en maksimumsstørrelse for de tilskudsberettigede lejligheder skulle kunne føre til gavnlige omflytninger. De enlige og de barnløse ægtepar blandt rentenydere og kronisk syge beslaglægger nu større lejligheder, som de ikke vil fraflytte, fordi de tillige er billige. Fremtidig vil de pågældende imidlertid søge hen til de små tilskudsberettede lejligheder, således at de store lejligheder bliver til rådighed for familier med børn.

Bestemmelserne må ses i sammenhæng med huslejetilskudsreglerne for familier med børn, der gerne skulle føre til en tilsvarende styrkelse af efterspørgslen efter større lejligheder fra sådanne familier. Huslejetilskuddene skulle nemlig sætte dem i stand til, i større omfang end tilfældet er nu, at søge hen til de større lejligheder.

Jeg håber altså, at de nævnte regler skal føre til en, så vidt jeg kan skønne, meget tiltrængt forbedring af boligmassens udnyttelse. I det omfang dette formål ikke opnås ved den umiddelbart i loven hjemlede huslejenedsættelse, håber jeg, at formålet kan opnås gennem den særlige regel, jeg omtalte før, om kommunalbestyrelsernes bemyndigelse til i tilfælde, der ikke omfattes af de direkte huslejetilskudsregler, at bevilge midlertidigt tilskud til nedbringelse af boligudgifter samt tilskud til dækning af flytteudgifter.

Forøgelsen af byggeomkostningerne i forbindelse med den senere tids stramning af pengemarkedet har vanskeliggjort tilvejebringelsen af den nødvendige egenkapital såvel i parcelhusbyggeriet for mindrebedmede som i det forretningsmæssige byggeri. Ministeriet foreslår derfor de forskellige lånegrænser forhøjet med 5 pct. Det private byggeri har ofte overfor ministeriet fremsat ønske om en sådan forhøjelse, og jeg håber, at det private byggeris folk påskønner, at ministeriet nu er gået med til at hæve lånegrænsen. Som en ringe skærpelse til gengæld for denne begunstiggelse foreslås det, at huslejekontrollen med det støttede byggeri altid skal vedvare i 20 år efter lånets berigtiggelse, selvom lånet måtte blive indfriet forinden. Det skønnes nemlig rimeligt, at de pågældende ikke kort tid efter statslånets optagelse skal kunne unddrage sig huslejekontrollen gennem indfrielse af statslånet.

Det foreslås endvidere, at den højere lånegrænse for det forretningsmæssige byggeri skal gælde i alle tilfælde, således at den nu-

gældende regel om en lavere lånegrænse for højt byggeri med over 36 lejligheder bortfalder, idet man er enig i de fra det private byggeris side fremsatte betragtninger, hvorefter der ikke foreligger tilstrækkelig begrundelse for denne lavere lånegrænse.

Også for det sociale byggeri indeholder lovforslaget en begunstiggelse i forhold til de nugældende regler. På grund af vanskelighederne for de mindrebedmede boligtagere eller lejere i det sociale byggeri ved at tilvejebringe det nødvendige indskud, der som følge af det høje omkostningsniveau ofte beløber sig til forholdsvis meget betydelige beløb, foreslås det at forhøje lånegrænserne i lovens kapitel II, forsåvidt indskuddene overstiger 7 kr. pr. m² etageareal, hvilket for en lejlighed af normal størrelse svarer til ca. 500 kr.

Jeg skal endelig ganske kort nævne de andre forslag til ændringer i den gældende byggestøttelovgivning.

I lovens §§ 5 og 6 foreslås adgangen til at opnå statstilskud til social-filantropisk byggeri for mindstbedmedede lettet og lånemidlerne forøget.

I lovens §§ 20 og 21 foreslås adgangen til at opnå lån til ombygninger udvidet til også at omfatte ombygninger, hvorved der fremkommer enkeltværelser til udleje; endvidere foreslås der indført ændrede regler om lånegrænsernes fastsættelse, hvorved disse regler bringes på linie med lovens øvrige bestemmelser herom.

I § 23 foreslås gyldighedsperioden for de i lovens kap. XI omhandlede lån til supplerende af det tekniske udstyr i beboelsesejendomme, der på grund af materialevanskeligheder under og efter krigen ikke er blevet forsynet med sådant udstyr i fornødent omfang, forlænget til udgangen af finansåret 1953—54, hvilket tidspunkt svarer til lovens gyldighedsperiode iøvrigt.

Til slut skal jeg henlede opmærksomheden på lovens § 29, hvoraf følger, at de forskellige gunstigere regler for statslånene kan komme til anvendelse på lån, hvis endelige berigtiggelse sker senere end i dag. Det vil altså sige, at hvis rigsdagen vedtager forslaget, vil også de huse, der er under opførelse i dag, foruden selvfølgelig alle de huse, hvis opførelse endnu ikke er påbegyndt, kunne få de gunstigere vilkår, således at ingen bygherre behøver at holde sig tilbage fra at bygge af frygt for ikke at komme ind under den gunstigere ordning. Efter samme principper behandles de nye regler om lempelser i kommunegarantierne og de nye regler om lån til tilvejebringelse af hjem til gamle, syge og svagelige.